

พระราชบัญญัติขึ้น
พ.ศ. ๒๔๗๒ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๖

นริศรานุวัดติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ เพื่ออนุวรรตน์ตามบทบัญญัติและมติแห่งที่ประชุมระวางประเทศเพื่อปราบการสูบฝิ่น กับข้อแนะนำสุดท้ายแห่งที่ประชุมนั้นซึ่งได้ประชุมณกรุงเทพฯ ฯ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๔ และเพื่อให้การควบคุมการค้าฝิ่นผิดกฎหมายได้ผลดียิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกวิเคราะห์ศัพท์คำว่า มุลฝิ่น ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มุลฝิ่น” หมายความว่า มุลที่เหลืออยู่ภายหลังที่ได้สูบฝิ่นสุกแล้ว รวมทั้งมุลซึ่งเหลือจากมุลฝิ่นที่ได้สูบแล้วนั้นด้วย

มาตรา ๔ ให้เติมวิเคราะห์ศัพท์ต่อไปนี้เข้าในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒

“เจ้าพนักงานสรรพสามิตต์ หมายความว่า ผู้ใดผู้หนึ่ง ที่กรรมนั้นได้ตั้งแต่งขึ้นเพื่อจัดการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้แก้คำว่า “สืบแปด” ในมาตรา ๑๒, ๑๓, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๖๒, ๖๓ และ ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ เป็น “ยี่สิบเอ็ดทุกแห่ง”

มาตรา ๖ ให้เติมข้อความอีกวรรคหนึ่งเข้าในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ดังต่อไปนี้

“ผู้ใดชักจูงให้ผู้อยู่อายุต่ำกว่ายี่สิบเอ็ดปีเสพฝิ่น หรือมุลฝิ่น หรือให้เข้าไปในร้านฝิ่น หรือให้ได้มาซึ่งฝิ่นหรือมุลฝิ่น หรือให้ความสะดวกแก่ผู้นั้น ๆ ในการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด เช่นว่านั้น ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามที่ได้ระบุไว้ในวรรคต้น”

มาตรา ๗ ให้เติมข้อความต่อไปนี้ เข้าเป็นมาตรา ๕๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒

“มาตรา ๕๑ ทวิ เมื่อพิสูจน์ได้ว่าผู้ใดได้จัดการไม่ว่า ด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นทำการค้าฝิ่นผิดกฎหมาย ท่านว่าผู้นั้นมี

ความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔ ให้เติมข้อความต่อไปนี้ เข้าเป็นมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฝืน พุทธศักราช ๒๔๗๒

“มาตรา ๔๘ ทวิ ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตต์ว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าในบ้าน, ร้าน, หรือโรงเรือน หรือสถานที่ใด มีฝิ่น, มุลฝิ่น หรือสิ่งของอย่างอื่นอันจะต้องถูกริบตามพระราชบัญญัติฝืน ซุกซ่อนหรือเก็บไว้ หรือในเรื่องสิ่งของนั้น ๆ ได้มีผู้กระทำผิดกฎหมาย หรือ พระราชบัญญัติฝิ่นก็ดี และเจ้าพนักงานมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ถ้ารอให้ได้หมายค้นแล้ว ผู้กระทำผิดจะมีโอกาสหลบหนีหรือยกย้าย ฝิ่น, มุลฝิ่น หรือสิ่งของที่จะต้องริบนั้น ๆ ไปเสีย ฉะนั้น ท่านว่าเจ้าพนักงานตั้งกล่าวแล้วอาจจะ

ก. เข้าไปและตรวจค้นบ้าน, ร้าน, หรือโรงเรือน, หรือสถานที่นั้น

ข. ยึดสิ่งของใด ๆ ที่พบที่นั้น ซึ่งเจ้าพนักงานมีเหตุควรเชื่อว่าจะต้องริบตามพระราชบัญญัติฝิ่น

ถ้าเจ้าพนักงานยึด หรือ ตรวจค้น ตามความในมาตรานี้ ท่านให้ทำรายงานโดยละเอียดกล่าวถึงการยึด หรือ ตรวจค้น

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๔๐

เสนอไปยังอธิบดีกรมสรรพสามิต หรือข้าหลวงประจำ
จังหวัดในจังหวัดที่ได้ทำการยึดหรือตรวจค้น และให้ทำภายใน
ใน ๔๘ ชั่วโมงแต่เวลาที่ยึดหรือตรวจ”

มาตรา ๘ บทบัญญัติทั้งหลายในการลงโทษผู้ละเมิด
พระราชบัญญัติฝิ่นนั้น ท่านว่าให้เรียงกะทงโทษตามรายตัว
ผู้กระทำผิด

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี